

RECHERCHE INFORMATIE

Centrale Recherche
Informatiedienst

Rearweg 47 Den Haag
Postbus 20304
2500 EH Den Haag
Telefoon 070-61 40 91
Telex 31152

JOURNAAL BERICHTGEVING
TERRORISME

1ste jaargang, mei no. 80-05

Bulletin
Bijzondere Zaken Centrale

I. Binnenland

A. Onderzoek naar de daders van de moord op de zoon van de Turkse ambassadeur, gepleegd op 12-10-1979 te 's-Gravenhage. Inzake het onderzoek naar de dader van de moord op de zoon van de Turkse ambassadeur in Nederland is op 10 april 1980 op verzoek van de O.v.J. te 's-Gravenhage in de Verenigde Staten aangehouden

van beroep mecaniciën,
van Libanese

nationaliteit.

is door getuigherkenning op foto's als potentiële verdachte naar voren gekomen. Uit het onderzoek bleek dat hij in de maanden september en oktober vanuit de V.S. zou zijn gereisd via Europa naar het Midden-Oosten, teneinde in Beirut zijn familie te bezoeken. Hij bleek in het bezit te zijn van visa voor Turkije, Joego-Slavië, Oostenrijk, Nederland en Griekenland. Onderzoek door de F.B.I. wees uit dat sinds december 1977 in de V.S. verbleef en daar als vliegtuigmonteur werkzaam was. Hij komt naar voren als een wat zonderlinge figuur, echter zonder strafblad.

Van enig contact met Armeense groeperingen is vooralsnog niets gebleken. Aan de hand van zijn vliegtickets is vastgesteld dat hij op 1-10-1979 naar Amman is gevlogen en op 3-10-1979 in Beirut is aangekomen. Op 23-11-1979 is hij ingeboekt in New York door de Immigration Officer op Kennedy Airport.

Vooralsnog is uit andere bronnen niet kunnen blijken dat hij tussen 3-10-1979 en 13-10-1979 in Nederland is verbleven. Het vermoeden bestaat dat vanuit Beirut in de gelegenheid is gesteld naar Nederland te gaan.

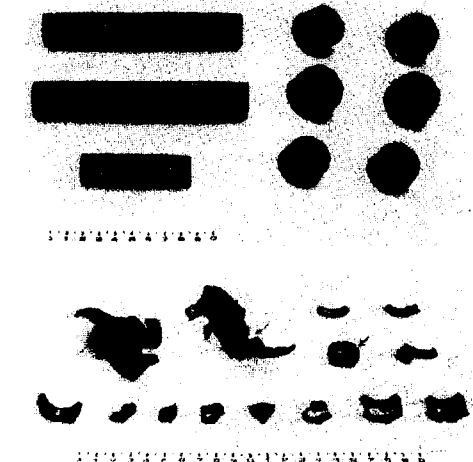
De situatie in de Libanon leent zich niet voor een betrouwbaar onderzoek omtrent 's alibi aldaar. Daarnaast levert het Benelux-visum-systeem - waardoor het mogelijk is met 1 visum van één Benelux-land de andere landen binnen te komen - onderzoek technisch gezien grote problemen op met betrekking tot het vaststellen van een eventuele plaats van binnankomst. De uitlevering van zal dienen om de confrontatie met de getuigen te doen plaatsvinden. Daarnaast zal nader gehoord worden door de Haagse politie.

B. Pijpbommen

Bij enkele, in het verleden gepleegde, bomaanslagen werd gebruikgemaakt van gemproviseerde explosieven, bestaande uit verschillende chemicaliën welke verpakt waren in gasbuizen welke aan beide einden waren afgesloten met schroefdooppen. Ook bij verschillende huiszoeken werden dit soort bommen, of onderdelen daarvan aangetroffen.

Dit soort bommen wordt tot ontsteking gebracht door middel van een lont, zoals wordt gebruikt bij vuurwerk, of iets

soortgelijks; in de buis of in een van de afsluitdooppen bevindt zich dan ook een opening. Bij een juiste verhouding en vermenging van de benodigde chemicaliën kan het explosief vermogen van dit soort bommen vrij groot zijn. Als illustratie is een aantal buizen en afsluitdooppen, welke bij een huiszoeking werden aangetroffen, hieronder afgebeeld. De tweede foto toont een aantal scherven aangetroffen na explosie van een dergelijke pijpbom.

C. Aanslag op woning mr. , hoofdofficier van Justitie te Arnhem

(Zie *Jaarboek Berichtgeving Terrorisme*, No. 80-04 en 02/80 van respectievelijk april en maart 1980)

Bij het door het Gerechtelijk Laboratorium ingestelde onderzoek is vastgesteld dat het geëxplodeerde voorwerp vrij zeker heeft bestaan uit een butaangastank, inhoud 4,1 liter, gevuld met een explosief mengsel van onder andere natriumchloraat en zwavelpoeder.

Een dergelijk mengsel is met behulp van een elektrische ontstekingsmechanisme zoals geschetst. Dat toch resten van het springstofmengsel en half verbrande chemicaliën werden gevonden, wijst op een mogelijk wat heterogeen menging, waardoor geen ideaal milieu voor de explosie aanwezig is geweest. Het grote effect op de muur en de verscharving van de tank toont nochtens de resterende explosieve kracht.

II. Buitenland

A. De moorden op de Belgische zakenman en de Britse kolonel en de poging tot moord op de Britse soldaat

Na het technische sporenonderzoek in de zaken rond de moord op de Belgische zakenman te Brussel op 22-3-1979 en de Britse Kolonel te Bielefeld op 16-2-1980 en de poging tot moord op de Britse militair te Osnabrück op 10-3-1980 kon worden vastgesteld dat in alle drie de gevallen hetzelfde wapen is gebruikt.

In Recherche Informatie Bulletin 02/80 Bijzondere Zaken Centrale werd medegedeeld dat bij de moord op Kolonel gebruik was gemaakt van twee vuurwapens, waaronder een revolver, kaliber .455 (11.8 mm). Deze munitie was ook gebruikt bij de moord op de Britse Ambassadeur te Den Haag op 22 maart 1979 en de poging tot moord op 10-3-1980 te Osnabrück (zie Recherche Informatie Bulletin 80-04).

Thans is bij een ballistisch onderzoek gebleken dat het tweede vuurwapen waarmee op Kolonel Marc en de Britse militair werd geschoten van het kaliber .38 (revolver) hetzelfde wapen is waarmee de Belgische zakenman op 22-3-1979 te Brussel werd vermoord. Opvallend is in dit verband dat de aanslag op in de telex die op dinsdag 19-2-1980 door de B.B.C. werd ontvangen (zie Recherche Informatie Bulletin, no. 02/80 Bijzondere Zaken Centrale, II Buitenland) niet is ordt geclaimd.

B. Gijzelingsactie van de R.A.F.-gevangene

Op 28-3-1980 omstreeks 20.15 uur bevond zich de R.A.F.-gevangene samen met andere gevangenen in gebouw C 2 van de Frankenthalgevangenis voor recreatieve activiteiten. Terwijl bijna alle gedetineerden zich in de televisiekamer bevonden, gebruikte deze gelegenheid om de 27-jarige cipier te overweldigen, terwijl deze zich in de zogenaamde cipierskamer bevond. Drukte deze cipier met zijn linkerelleboog over het bureau en hield daarbij een tafelmee uit de gevangeniskeuken tegen diens nek onder bedreiging hem te zullen ombrengen. Hij dwong de cipier met hem mee te komen naar een openstaande driemanscel op de afdeling, waarin zich op dat moment slechts één gevangene bevond. Dwong deze gevangene naar de televisiekamer te gaan, wat deze man na de situatie aangezien te hebben, ook deed. Sloot hierop de deur van de televisiekamer en begaf zich toen weer met zijn gegijzelde naar genoemde cel, terwijl hij steeds dreigde met het mes. In deze cel gooide hij de cipier op zijn bulk op het bed en bond vervolgens diens handen op de rug met reeds in zijn bezit zijnde handdoekstroken. Na ook de voeten aan elkaar te hebben gebonden, knoopte hij vervolgens de handen en voeten ook aan elkaar met verdere handdoekstroken, zodat de cipier bewegingloos op het bed lag. Nadat hij deze men een prop in de mond gedrukt had trok hij hem van het bed en legde hem op de grond. Vervolgens bond hij hem met een handdoekstrook aan de riem van het uniform en verbond deze met de bedrand, zodat iedere beweging onmogelijk werd gemaakt. Voordat hij

zijn gegijzelde onder het bed schoof nam hij diens sleutels en de portemonnee af.

Hierop verliet de cel, doch niet voordat hij zijn gegijzelde opnieuw had bedreigd hem om te zullen brengen. Vermoedelijk door een niet gesloten verbindingsdeur begaf zich naar de één etage lager gelegen afdeling C 1.

Op weg daarheen kwam hij een andere cipier tegen, die alarm sloeg, waarna zich in de hoofdingang van afdeling C 1 terugtrok, waarbij hij een in een kous gestopte batterij in de rechterhand hield. Deze kous was aan de bovenkant dichtgeknoopt. Met dit 'apparaat' bedreigde hij de cipier. Hij bleek zeer opgewonden te zijn en was bepaald op dat moment niet rustig te krijgen.

Omstreeks 21.15 uur arriveerde de directeur van de gevangenis, de heer op de plaats van het gebeuren en verzocht zich in de cel te begeven. Toen de directeur dit verzoek herhaalde, sprong op en sloeg met het geïmproviseerde 'saginstrument' om zich heen.

De heer werd ondanks een afweerbeweging aan de rechterschouder geraakt, die op dat moment het tafelmee al weggeworpen had, kon toen door de aanwezige beamtben overweldigd worden. Na vastgebonden te zijn, werd hij volledig uitgedeed en overgebracht naar een speciale cel, bestemd voor zelfmoordneigingen vertonende gevangenen. Geen der beamtben noch liep noemenswaardig letsel op. De gegijzelde cipier hield aan dit avontuur echter een shock over en was bij zijn bevrijding nauwelijks aanspreekbaar. Later werd bekend, dat had bedreigd hem de keel door te zullen snijden als hij hem bij de vlucht zou hinderen. In de televisieruimte zaten overigens 19 gevangenen televisie te kijken toen het voorgaande zich afspeelde.

Met zijn slachtoffer bleek hij nog in deze televisiekamer te zijn geweest waar hij achter in deze ruimte een plank van de muur haalde, welke ongeveer 4 meter lang was. Van te voren had hij de schroeven, waarmee deze plank aan de muur was bevestigd, kennelijk reeds los gedraaid. Met de plank in de ene en zijn slachtoffer in de andere hand, opende hij het raam van de televisiekamer en schoof de plank tussen het betontraliewerk door. Hij liet deze plank enige tijd heen en weer zwaaien en wierp die vervolgens naar beneden op de binnenplaats van de gevangenis. Uit een reconstructie bleek, dat dit voorval van buiten de gevangenis uit gezien kon worden, zodat dit vermoedelijk gezien moet worden als een afgesproken teken. Nadat later zijn slachtoffer had gekneveld kon worden vastgesteld dat hij onder zijn gevangenis kleding een burgerpak had aangetrokken. Dat moet hij gedaan hebben tussen 18.00 en 20.15 uur, want voordien was hij op zijn kleding gecontroleerd door gevangenis personeel. Dat is een gebruikelijke controle voordat men gaat recreëren. De door hem aangetrokken burgerkieren behoren toe aan meerdere gevangenen van een gemeenschappelijke cel in de afdeling C 2. Waarschijnlijk heeft zonder medeweten van die gevangenen deze kieren aangetrokken. Tegen wordt proces-verbaal opgemaakt wegens vrijheidsberoving en mishandeling.

C. Aanhouding Italiaanse terroristen en leden 'Organisation Action Directe' (O.A.D.) in Frankrijk

Op 28-3-1980 werden in Toulon - Zuid-Frankrijk - vier Italianen aangehouden, die verdacht worden in augustus 1979 in de gemeente Conde sur Escaut, Departement Somme, een bankoverval te hebben gepleegd. Het betreft de navolgende personen:

en verdere persoonsgegevens onbekend. Met uitzondering van , waren de aangehouden en wegens deelname aan de ontvoering en de latere moord op de Italiaanse politicus en vijf hem begeleidente politieambtenaren internationaal gesignaleerd ter opsporing en aanhouding en uitlevering. De aanhouding van de Italianen

stond in verband met een grootscheepse actie van de Franse politie, waarbij in Parijs in de ochtenduren van de 28e maart 1980 in totaal 23 Franse staatsburgers werden aangehouden wegens lidmaatschap van de 'O.A.D.' ('Organisation Action Directe'). Tot op heden bevinden zich van deze groep nog 18 personen in arrest. De 'O.A.D.' heeft in het verleden de verantwoording opgeëist voor aanslagen op Franse instellingen en de aanslag op 18-3-1980 op de Franse minister voor Ontwikkelingshulp

Bij huiszoekingen na de aanhoudingen werden door de Franse politie naast documenten ook grote sommen geld en ongeveer 1000 nieuwe Italiaanse identiteitskaarten gevonden, alsmede ongeveer 604 kg springstof en verschillende typen wapens. Enige relatie met Duitse terroristen kon (nog) niet worden vastgesteld. De actie van de Franse politie betrof een gecoordineerde actie met de Italiaanse politie tegen leden van de 'Brigate Rosso' in Bologna, Forcy en Catania.

D. Aanhouding in de B.R.D.

Op 3-2-1980 tussen 16.00 en 16.20 uur werd voor de gevangenis Preungesheim te Frankfurt een demonstratie gehouden door ongeveer 25 tot 30 personen, overwegend vrouwen, die de actiegroepen gerekend kunnen worden, en die de gende eisen met zich meevoerden:

A. 'Meer medezeggenschap voor vrouwen in de gevangenis';

B. 'Meer onderling contact voor gevangenen'.

Tijdens de demonstratie werden politieke liederen gezongen. Uit de gevangenis hingen ongeveer 6 tot 7 lakens waarop met rood gechilderd het biologische vrouwenteken te zien was met een

gebalde vulst. Bij het verlaten van het actierein stapten drie of vier personen in een geparkeerde personenauto, terwijl acht vrouwen met de trein vertrokken naar de binnenstad van Frankfurt. In deze trein werd op dat moment een plaatsaankomstcontrole gehouden. De acht ingestapte vrouwen probeerden zich met enig geweld aan deze controle te onttrekken. Twee van de acht vrouwen konden worden aangehouden en naar een politiebureau worden overgebracht, te weten:

), werd wegens reizen zonder geldig plaatsbewijs en het zich illegaal bevinden in de B.R.D. zonder vaste woon- of verblijfplaats aangehouden en overgebracht naar een passantenkamer. Een in haar bezit zijnd spoorkaartje geldig voor een weekendreis toonde aan, dat zij op 2-2-1980 vanuit Amsterdam naar Frankfurt was gereisd. Tegen werd wegens het reizen zonder geldig plaatsbewijs proces-verbaal opgemaakt en na het vaststellen van de identiteit heengezonden. Beide aangehouden vrouwen kregen rechtskundige bijstand van de advocaat te Frankfurt.

Dezelfde avond zag de treinconductor weer in de Bockenheimerlandstraat terwijl zij in gezelschap was van de bekende. Op aanwijzing van deze treinconductor werden beiden aangehouden en na identiteitsvaststelling weer vrijgelaten. Ook tegen werd proces-verbaal opgemaakt wegens het reizen zonder geldig plaatsbewijs.